

Núm. 204
MARÇ/ABRIL 2011

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

obrera

■ **L'Acord social**, més enllà del Pacte de pensions

■ **L'atur** deixa més de 100.000 persones en una situació de desprotecció total

■ **Impulsada** una iniciativa legislativa popular per modificar la normativa hipotecària

La gran retallada

MARÇ-ABRIL 2011

ENTREVISTA 4

Marina Subirats, sociòloga: "Cal canviar la manera d'educar per deixar de crear mascles que creuen que han de manifestar-se a través de la violència si volen ser considerats homes"

FEDERACIONS 6-7

Continua el desmantellament del teixit industrial a casa nostra

De caixes a bancs, la fi del compromís amb la societat?

OCUPACIÓ 9

L'atur deixa més de 100.000 persones en una situació de desprotecció total

POLÍTICA 10-11

L'allau de retallades del nou Govern de la Generalitat degrada els nostres serveis públics

INTERNACIONAL 12

La revolució social al món àrab: Les places de la llibertat

SALUT LABORAL 15

CCOO denuncia l'estratègia interessada d'empresaris i mútues per no reconèixer les malalties professionals

HABITATGE 17

Impuls a la iniciativa legislativa popular per modificar la normativa hipotecària

ELECCIONS SINDICALS 18

CCOO guanya més representativitat sindical

MACEDÒNIA 19

REFLEXIÓ: Crucifixió mediàtica als treballadors i treballadores d'AENA

Al PP no li agrada la llibertat d'expressió

editorial

Eleccions municipals: votar des de la proximitat

Els treballadors i les treballadores sabem que les condicions laborals i de vida depenen de factors que van més enllà de l'empresa i el conveni col·lectiu.

Els serveis socials, la salut, l'educació, les infraestructures... són qüestions que determinen la nostra qualitat de vida.

També sabem que en l'actual situació de crisi econòmica les administracions tenen menys recursos per gestionar, especialment els ajuntaments, que, a banda de tenir menys ingressos, acumulen una històrica manca de finançament.

I quan hi ha falta de recursos s'han de seleccionar i prioritzar les actuacions, i això no és pas neutre.

Certament, en l'àmbit municipal, hem vist una de les conseqüències derivades del boom immobiliari. Molts ajuntaments, amb una visió a curt termini, han malmès bona part del territori, urbanitzant el sòl amb afany recaptatori, participant de la bombolla. Amb els diners dels impostos de la construcció comprometien despeses que no podien assumir amb el pressupost ordinari. De la mateixa manera, com ha passat amb la construcció, la crisi també ha arribat als ajuntaments i els ha trobat amb menys ingressos, amb més endeutament i amb necessitat de donar resposta social a moltes persones i famílies afectades directament per la situació econòmica.

Per això, els governs municipals que surtin escollits el 22 de maig hauran de gestionar uns pressupostos amb moltes mancances, que, afegits a les retallades del Govern de la Generalitat, els obligaran a prioritzar polítiques i serveis.

Davant d'aquesta situació, la ciutadania amb el nostre vot podem triar les opcions que posin l'accent en l'atenció a les persones, sobretot les que tenen més necessitat; que fomentin la cohesió social i no l'enfrontament entre comunitats de diferent origen per recaptar vots; que promoguin uns pobles i ciutats on la mobilitat estigui al servei de les persones i no a l'inrevés... No votar és deixar que altres persones decideixin per tu sobre les coses que t'afecten.

És important votar en clau local, que vol dir decidir qui volem que gestioni les polítiques al nostre poble o ciutat, que ens afectaran en el nostre dia a dia els propers 4 anys. ■

L'Acord social, més enllà del Pacte de pensions

A banda del ja comentat Pacte de pensions, CCOO i la resta d'agents socials han arribat a altres acords amb el Govern, que tenen importants beneficis per al conjunt de la ciutadania.

Aquests beneficis han quedat una mica diluïts entre les informacions que parlen de la jubilació als 67 anys i de la resta de mesures del Pacte de pensions, però cal repassar-los i fer-los evidents perquè ens ajudaran a sortir de la crisi econòmica en millors condicions.

L'acord ha arribat en un moment especialment dur a causa de les circumstàncies econòmiques globals, però també per les poques perspectives de creixement per a 2011, els alts percentatges d'atur (superiors al 20%), les pressions internacionals i les pretensions del Govern de reformar, tant sí com no, el sistema de pensions.

En l'acord es recupera l'ajuda econòmica de 400 € durant 6 mesos per a totes aquelles persones aturades que hagin deixat de rebre prestacions. Aquesta ajuda no estarà vinculada a la formació i recupera el concepte de dret subjectiu. Serà de caràcter estatal i estarà gestionada pels serveis públics d'ocupació, sense límit d'edat, i vinculada a l'itinerari personal de cada individu.

Reforç dels convenis sectorials

També es reforça el paper dels convenis sectorials i s'acoten els marges pels quals transcorrerà la reforma de la negociació col·lectiva. En aquest sentit, augmenta la importància dels convenis de sector així com la participació dels sindicats en la flexibilitat negociada, cosa que evita que cada treballador hagi de negociar de manera individual les seves condicions amb els empresaris.

© JUAN REBOLLO/CCO

Al mateix temps, s'ha impedit la pretensió de la patronal CEOE i del Govern que els convenis s'haguessin de negociar partint de zero, una vegada se n'acabés la vigència.

Un altre factor que cal destacar de l'acord és el pla de xoc que es durà a terme entre 2011 i 2012 per augmentar el nombre de persones contractades de manera estable. Aquest pla està dirigit als joves de fins a 30 anys i als desocupats de llarga durada, i permetrà descomptes en les quotes empresarials a la Seguretat Social per a aquells que creïn nous llocs de treball a temps parcial amb jornades entre el 50% i el 75% de l'habitual.

Més places d'FP

D'altra banda, també s'augmentarà l'oferta de places de formació professional dirigides als sectors amb més possibilitats de creixement de l'ocupació, i es reconeixeran les competències professionals adquirides a través de l'experiència laboral a aquelles persones aturades que no tinguin una qualificació reconeguda. L'acord, a més, també fa referència a altres temes d'interès i n'estableix les bases per a futures negociacions en relació amb la política industrial, l'energètica i la d'R+D+I. Així mateix, es remet a un marc específic de negociació sobre la

funció pública allò referent al desenvolupament de l'Estatut bàsic, l'Acord dels empleats públics i les classes passives.

A banda dels punts ja esmentats, també s'ha arribat a un acord amb el Govern per millorar les condicions de prop d'1 milió de treballadors i treballadores del sector

En l'acord es recupera l'ajuda econòmica de 400 € durant 6 mesos per a totes aquelles persones aturades que hagin deixat de rebre prestacions

agrari. Amb el nou acord, els treballadors que fins ara treballaven per compte d'altri i que estaven adscrits al règim especial agrari (REASS) s'integraran en el règim general de la Seguretat Social.

Així no només es posarà fi a la discriminació històrica que patien sinó que se'ls permetrà augmentar progressivament la quantitat de les seves pensions i de la resta de prestacions econòmiques a les quals tindran dret. ■

“Cal canviar la manera d’educar per deixar de crear mascles que creuen que han de manifestar-se a través de la violència si volen ser considerats homes”

MARINA SUBIRATS MARTORI

És catedràtica de Sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona

Marina Subirats, amb una llarga experiència professional, ha estat, entre altres coses, directora general de l’Instituto de la Mujer i del Ministerio de Asuntos Sociales, i regidora d’Educació a l’Ajuntament de Barcelona. És una de les impulsores de la coeducació, que té per objectiu promoure una educació que potencii la igualtat real d’oportunitats i l’eliminació de tota mena de discriminació.

■ Què és la coeducació?

La coeducació és una paraula utilitzada en el primer terç del segle xx en què hi va haver molts moviments de renovació de l’ensenyament. Fins en aquell moment, les escoles havien estat o de nens o de nenes. Això havia comportat unes conseqüències catastròfiques per a les dones, ja que les escoles de nenes no tenien ni el mateix nivell ni la mateixa exigència. Les lleis de l’època deien que les nenes havien d’aprendre a resar i a cosir. Els nens havien d’aprendre altres coses, i alguns podrien passar a fer batxillerat, en funció del nivell social de les famílies. Els moviments de renovació pedagògica de començaments del segle xx van pensar que s’havia d’educar conjuntament els nois i les noies, i, així, aquestes accedirien a una escola amb qualitat. Aquest moviment, que es va dir coeducació, va demanar escoles mixtes durant la Segona República, però la guerra va aturar aquesta renovació.

Amb la llei de 1970 ja és possible tenir escola conjunta i moltes comencem a mirar què està passant amb les dones: per què els seus nivells educatius continuen sent molt baixos? Com a investigadora em vaig adonar que l’escola mixta era un primer pas per avançar en la coeducació, però insuficient. La coeducació va reivindicar en un primer moment l’escola mixta, però ara la reivindicació és la igualtat de gènere a les escoles, i això vol dir que les dones puguin accedir a l’educació igual que els homes i que la mateixa cultura sigui refeta en funció que hi ha homes i dones, que el protagonisme sigui compartit.

■ En quin punt ens trobem ara en relació amb la igualtat d’oportunitats pel que fa al gènere. Hem avançat?

Hem fet molt camí, però ens en queda molt per recórrer. Hem aconseguit que les dones ens poguéssim inserir en l’univers públic. El que no hem aconseguit gens, fins i tot potser hem empitjorat, és fer que aquelles coses de les quals les dones al llarg de la història ens hem ocupat siguin considerades importants i valorades, ja que no són coses de dones sinó necessitats humanes: tenir criatures, educar-les, fer-les créixer, ocupar-se de les persones grans, ocupar-se de nosaltres mateixos i mateixes... Tot això que deixem en mans de dones és com si es fes sol. I no és així, és producte d’una feina no pagada. Només quan hi ha diners pel mig es considera treball, i això ha deixat fora el que històricament han fet les dones. Aquest treball

s’ha anat deixant de fer o encara el fan les dones amb moltes angúnies, i ara patim les conseqüències negatives. Mentre no hi hagi una regulació dels temps de treball de manera que homes i dones treballem menys hores per ocupar-nos d’aquelles feines no pagades, però absolutament necessàries per a la vida, no avançarem. Repensar els temps de treball és l’única manera en què homes i dones ens entendrem bé, si no, continuarem instal·lats en el conflicte.

■ En relació amb la violència masclista, malgrat que es fan moltes coses per eliminar-la, sembla molt arrelada en la societat. En què es falla?

Hi ha societats en què les coses pesants les porten les dones, i per tant no és cert que sempre dominin els homes perquè tenen més força. L’evolució cultural dels sexes sempre canvia, abans més lentament, ara més de pressa, com la mateixa evolució de la societat. Però les dones hem canviat més ràpidament perquè no manàvem, ens hem adaptat millor a les formes modernes. Als homes els està costant molt més aquesta adaptació. Per exemple, si ens fixem en la mortalitat, els homes moren abans que les dones sobretot perquè assumeixen riscos innecessaris. Seguim inculcant als nens que han de ser forts, valents, que s’han de barallar i que això els donarà poder. Això fa que sigui tan difícil el canvi de la masculinitat. I aquest poder s’exerceix de diverses ma-

neres segons la classe social. En les classes altes s'exerceix especulant, fent negocis bruts, demostrant la seva potència econòmica i dominant. A les classes baixes, mitjançant la violència física, que és una violència de gènere, i en què les víctimes més nombroses són els mateixos homes. Si hi ha una baralla entre homes i es maten, no ho veiem com a violència de gènere, però certament ho és. Hem començat a entendre la violència de gènere a través de les dones, que som les que ens queixem, ja que no entra en les regles del joc que una persona que ens diu que ens estima ara ens pegui. Pegar, per a aquell home, és la seva manera d'imposar-se de forma natural. I ho fa amb la seva dona perquè és més feble, però també ho pot fer al carrer amb un veí que s'ha ficat amb ell. Això no té altra solució que educar d'una altra manera els nens. Si els diem "Tu ets un home i no has de plorar", aquí comença tot, ja que es tracta de tallar els sentiments i ser capaç de pegar, de fer patir, i així guanyar el seu espai en el món. Per això és tan important la coeducació, per canviar la cultura des de les escoles. Si no, anirem repetint la creació de mascles que creuen que han de manifestar-se a través de la violència si volen ser considerats homes.

■ **Amb la crisi econòmica s'ha posat la immigració en el punt de mira a l'hora de buscar culpables, fins i tot des de sectors de la política.**

En relació amb la immigració, cal una reflexió molt profunda de la gent d'esquerres. A Europa s'està anant a gran velocitat cap a la dreta. Europa ha tingut un nivell de vida més alt que el Tercer Món i té por de perdre'l. Quan un és a dalt i comença a baixar es torna pessimista, es posa a la defensiva. Quan un és a baix i comença a pujar, encara que la situació sigui molt dolenta, està esperançat, obert, és tolerant. Els immigrants són els que menys es queixen, troben que les coses van millor perquè vénen de pitjor. En canvi els empresaris són els que ho veuen tot pitjor i es queixen més, estan a la defensiva. És el que li passa a Europa, i això vol dir anar cap a la dreta. En tots aquests anys de bonança econòmica no s'ha construït un pensament d'esquerres, tampoc dins dels sindicats, no perquè no hagin fet la seva feina, simplement perquè no calia. S'anava

avançant en moltes coses, per tant, no tenia sentit instar a cap revolució. Tot això ha implicat una despolitització de la classe treballadora, que ni tan sols es reconeix com a tal i que el que vol és comprar-se un pis i tenir un bon cotxe, i no surtis amb gaires problemes. L'ofensiva de la dreta és brutal i no s'aturarà davant de res: si s'han de buidar continents, es fa; si hi ha d'haver milions de persones mortes de gana o per guerres, doncs és igual.

■ **L'educació és clau per lluitar contra les diverses formes de desigualtats, discriminacions o violència. Però vivim un moment en què trobem desmotivació entre els professionals de l'educació i en què moltes famílies sembla que han dimitit del seu paper educador.**

Estem en un moment de molt poca il·lusió per l'educació. L'educació cada cop s'ha utilitzat més per etiquetar la gent davant el mercat de treball. Al nostre país aquest tema s'escenifica amb escola privada i escola pública. De continguts, en l'educació, gairebé no en parlem, i quan en parlem és pitjor. El que ha passat és que l'educació s'ha convertit en un element que es compra i et situa en un determinat nivell. Si tens un diploma de Harvard podràs fer més coses que si en tens un de la Universitat Autònoma, i si en tens un d'aquests millor que no pas el d'una universitat del Tercer Món. L'educació és, cada cop més, una mercaderia. El fet que CiU hagi tornat a nomenar la Conselleria "d'Ensenyament" demostra que no volen educar, volen posar etiquetes: aquest serveix per a això i aquest per a allò. Estem encallats amb una baralla que no té res a veure amb la cultura i sí amb les posicions socials, amb els diners i l'economia. Tot això repercuteix en les criatures. Hi ha professors desanimats? Sí, però sempre n'hi ha hagut. Que les famílies han dimitit de la seva funció educativa? Sí, perquè abans les mares feien una feina, no reconeguda com a tal, i ara han deixat de fer-la, ja que no tenen temps, ni energia. La dona ha de treballar, però aquella feina d'educar en valors de vida ara no la fa ningú. Tothom té dificultat per complir la seva part. La culpa no és ni dels pares ni dels mestres; cal construir l'educació com una cosa pensada en funció de la persona, no del títol que es rep. ■ **Emili Rey**

Sancionen la Generalitat per imposar uns serveis mínims abusius en la vaga del 29-S

Ningú pot passar per sobre de la legalitat i vulnerar els drets dels treballadors de manera impune

La Inspecció de Treball ha sancionat la Generalitat de Catalunya per vulnerar el dret de vaga dels treballadors i treballadores en la passada vaga general, el 29 de setembre de 2010. El Govern va fer una adaptació dels horaris de treball d'aquell dia que anava contra el dret de vaga i que establia uns serveis mínims abusius.

D'aquesta manera, la Inspecció de Treball dona la raó a CCOO de Catalunya, que creïem que l'ordre de la Generalitat establia condicions de treball pitjors a les establertes legalment pel conveni col·lectiu i perjudicava tant els treballadors i treballadores que volien fer vaga com els que no.

Així, la Generalitat de Catalunya haurà de pagar una multa de 3.500 euros, que s'ha agreujat perquè la infracció va afectar un gran nombre de persones i també perquè va perjudicar especialment aquells que van decidir seguir la vaga.

Precedent

CCOO valora molt positivament aquesta sanció, ja que posa de manifest que l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que és qui ha de vetllar per fer complir les lleis, va actuar malament i es va saltar les normes en relació amb el dret de vaga.

Per CCOO, ningú pot passar per sobre de la legalitat i vulnerar els drets dels treballadors de manera impune. És per això que demanem que la multa no es pagui amb diners públics sinó que se'n faci càrrec la persona responsable de dictar l'ordre que s'ha declarat il·legal. ■

Continua el desmantellament del teixit industrial a casa nostra

Creix la preocupació pel sector de la moto a Catalunya

© A.Rosa

Davant el desmantellament del teixit industrial que estem patint a Catalunya, amb l'excusa de la crisi, CCOO va convocar una manifestació per reivindicar polítiques actives en defensa de la indústria del nostre país i mesures per avançar cap a un neces-

sari canvi de model productiu. Al voltant de 2.000 treballadors i treballadores van desfilar, sota la pluja, fent sentir la seva veu "en defensa de la indústria i l'ocupació". Entre ells, els de Yamaha, que pretén tancar la planta de Palau-solità i Plegamans, amb una alta productivitat, per emportar-se la feina a una factoria francesa, deficitària i amb uns costos laborals clarament superiors. Lamentablement, s'ha estès l'exemple: el Grup Piaggio ha decidit tancar l'empresa Derbi de Martorelles per traslladar-ne la producció a Itàlia. Tampoc en aquest cas la decisió sembla tenir criteri econòmic o productiu, atès que la planta catalana és una de les més eficients econòmicament, els seus costos de mà d'obra són més baixos i, a diferència de les italianes, també han aconseguit reduir els costos de producció. CCOO ha demanat a les administracions mesures en defensa del sector de les dues rodes, i intervenir per garantir la continuïtat tant de Derbi com de Yamaha.

També els treballadors de Cacaolat estan en peu de guerra. En aquest cas, la deficient gestió que la família Ruiz Mateos ha fet del seu holding empresarial ha posat en perill la històrica –i solvent– empresa catalana. En canvi, a Valeo, on la direcció havia presentat un ERO per acomiadar 67 treballadors, la negociació dels sindicats ha aconseguit que es retirin els acomiadaments, i que els ajustos de plantilla es facin amb mesures no traumàtiques, com ara la prejubilació de 40 persones. ■

CORPORACIÓN CAPILAR

HAIRCARE

1º Clínica Dermatológica especialista en soluciones integrales para cabello y vello

Detén la Caída y Regenera tu Cabello

Con la **Bioestimulación Capilar Activa**, un exclusivo tratamiento de Corporación Capilar con el que **sólo en 2 sesiones frenarás la caída** y conseguirás el **crecimiento de cabello nuevo**.

BIOESTIMULACIÓN CAPILAR ACTIVA

20%
de Dto

ANTES 550€
AHORA 440 €

5%
de Dto

En todos los
Tratamientos Capilares*

*No acumulable a otras promociones. Hasta fin 2011

Elimina tu Vello con Depilación Láser Médica

Un buen **estudio médico** y la combinación de **diferente tecnología láser indolora**, realizada por personal sanitario con **supervisión médica**, hacen que la depilación láser sea el método más efectivo y seguro.

¡2 SESIONES!
GRATIS*

Ahora, si contratas 8 sesiones de Depilación Láser Médica en cualquier zona

Promociones
Exclusivas
CC.OO.

Llama al **93 467 82 68** y pide tu cita gratuita. Te esperamos en **Passeig de Gràcia 44**, Barcelona www.corporacioncapilar.es

* en la misma zona o similar. Hasta fin 2011

L'Ajuntament de la Roca del Vallès eludeix la llei catalana d'horaris comercials

En una decisió purament comercial, l'Ajuntament de la Roca del Vallès va demanar la declaració oficial de municipi turístic amb l'únic objectiu que les botigues del municipi, bàsicament el complex La Roca Village, puguin obrir diumenges i festius. CCOO s'hi oposa frontalment, ja que aquesta petició només pretén eludir la llei catalana d'horaris comercials. Aquesta decisió no està basada en cap realitat turística i perjudicaria greument els treballadors i treballadores del complex, a qui es modificarien, de manera negativa, les condicions laborals. El sindicat es va reunir amb el director de Comerç de la Generalitat i ja ha presentat les seves alegacions contra la sol·licitud de l'Ajuntament de la Roca en espera que la Generalitat es pronunciï. ■

Perillen centenars de llocs de treball vinculats a l'aeroport de Girona

Davant la decisió de Ryanair d'eliminar avions i línies a l'aeroport de Girona, un cop la Generalitat s'ha desdit de l'acord signat pel tripartit amb l'operador, CCOO reclama al Govern un nou pacte amb la companyia aèria que n'asseguri la permanència a l'aeroport gironí. La marxa de Ryanair podria suposar la pèrdua d'un miler de llocs de treball, atès l'impacte que pot tenir també en el turisme i en els serveis de tota la zona. CCOO i els altres agents econòmics i socials de les comarques gironines han fet front comú per assolir el traspàs de la titularitat de l'aeroport de Girona i replantejar el model actual cap a una gestió de proximitat. El sindicat considera que hi ha marge per a l'acord i que s'ha de lluitar per mantenir la connectivitat amb Europa i la resta d'Espanya, així com el vessant estratègic i econòmic de la infraestructura gironina. Això sí, sense facilitar posicions de privilegi que generin dependència a favor d'un operador determinat i obrint la porta a altres aerolínies. ■

De caixes a bancs, la fi del compromís amb la societat?

Les dificultats d'algunes caixes no poden ser l'excusa per forçar la desaparició de la seva essència i els seus principis fundacionals així com de la seva funció social

Quan l'estiu passat es va aprovar el canvi de la Llei de caixes, que obria la porta a la seva privatització, un grup d'entitats socials, usuaris, sindicats vam constituir la Plataforma en defensa de les caixes i la seva funció d'impuls econòmic i social del territori i del país.

El objectius de la plataforma eren que aquest canvi tan radical per al futur de les caixes no passés desapercbut per a la ciutadania i fer arribar les nostres reflexions a les entitats, institucions i persones impositores, que són conselleres a les caixes catalanes i que hauran de decidir amb el seu vot el futur d'aquestes entitats.

Les caixes d'estalvi, al llarg dels anys, han universalitzat l'accés als recursos financers de persones, autònoms i empreses, han contribuït al desenvolupament econòmic territorial i han evitat l'exclusió financera d'àmplies capes de la població. Al mateix temps, han destinat els seus beneficis a l'obra social i han donat suport a entitats i projectes que contribueixen a la cohesió social del país. Les dificultats d'algunes caixes, com a conseqüència de la bombolla immobiliària, i les noves necessitats de solvència derivades de les regulacions internacionals no poden ser l'excusa per forçar la desaparició de la seva essència i els seus principis fundacionals així com de la seva funció social.

Per això, cal reduir el capital privat en els bancs que es constitueixen; cal mantenir la vinculació de les caixes i del territori així com la seva capacitat de promoure l'estalvi i donar suport als projectes empresarials, i cal protegir l'obra social i la seva contribució al benestar del país.

Difusió

Les entitats promotores del manifest en defensa de les caixes hem iniciat una sèrie d'accions de difusió que van començar el dia 21 de gener a Barcelona amb la jornada "De caixes a bancs, la fi del compromís amb la societat?", i que continuen amb entrevistes a institucions, grups parlamentaris, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els presidents de les caixes catalanes, així com amb la continuació de la presentació territorial del nostre manifest.

Tenim el convenciment que la nostra tasca servirà per alertar persones, entitats i institucions de la societat civil, i que la transformació del sector no hauria de comportar la desaparició d'unes entitats que han contribuït de manera important al desenvolupament del país. ■ **Dolors Llobet**

somescola.cat: en defensa del català a l'educació

Arran de tres sentències del Tribunal Suprem espanyol que qüestionen el paper del català com a llengua vehicular de l'ensenyament a Catalunya, diferents entitats cíviques i culturals

s'han organitzat en la plataforma somescola.cat.

Aquí s'inclouen entitats cíviques, culturals i de tot l'àmbit educatiu — entre les quals, CCOO—, per refermar

el suport a l'escola catalana i al model de cohesió social que aquesta representa i que ha funcionat amb èxit els darrers 30 anys.

Aquesta plataforma neix amb l'objectiu de coordinar persones, entitats i institucions que es comprometen a actuar de manera activa en suport d'una escola catalana en llengua i en continguts, i anima a no separar els infants i joves per la seva llengua d'origen, tot intentant ajudar a construir una societat més cohesionada, democràtica i lliure.

Igualtat d'oportunitats

somescola.cat defensa que l'actual model educatiu català, que fa possible que l'alumnat conegui les dues llengües oficials en acabar l'ensenyament obligatori, permet la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. A més, contribueix a pal·liar el greu desequilibri que viu el català, respecte al castellà, en diferents àmbits, al mateix temps que situa un escenari multilingüe que afavoreix l'excel·lència en la competència comunicativa.

Per tot això, les entitats rebutgen les sentències del Tribunal Suprem i fan una crida a comprometre's per continuar reforçant la immersió a l'escola i a lluitar per no posar en perill la cultura catalana i la cohesió social. ■

Bellaterra
Universitat Autònoma de Barcelona

Edifici Eureka
Parc Tecnològic del Vallès

Eureka I
En comercialització

Sant Andreu
En construcció

Torre Espiral
En construcció

Edifici Media-Tic
En comercialització

Banc de Sang i Teixits
Finalitzat

Torre Telefónica Diagonal 00
Finalitzat

BZ Barcelona
Zona Innovació
En projecte

Un nou pas cap al futur de Barcelona

Cada projecte urbanístic i empresarial que fem és un nou pas cap a una ciutat més innovadora. Perquè una ciutat progressiva cal que hi hagi edificis innovadors i emplaçaments tecnològicament avançats, que fomentin l'R+D i generin nous negocis i activitats. Projectes que fan de Barcelona una ciutat en evolució constant.

Fem créixer Barcelona

www.elconsordi.net

elCONSORCI barcelona ZONA FRANCA

La llarga durada de l'atur deixa més de 100.000 persones en una situació de desprotecció total

El perfil d'una persona aturada a Catalunya el 2010 era el d'un home d'entre 16 i 30 anys i amb un nivell educatiu baix.

CCOO de Catalunya ha tornat a elaborar el seu Mapa de l'atur a Catalunya, aquest cop amb dades corresponents al 2010. Es tracta d'un estudi sobre la distribució, la incidència i la tendència de comportament de l'atur per comarques basat en les dades ofertes tant pel Servei d'Ocupació de Catalunya com per l'Enquesta de la població activa. A partir d'aquestes dades l'estudi estableix una taxa d'atur a Catalunya durant el 2010 del 18,1% (19,4% per als homes i 16,6% per a les dones), amb Tarragona com a província més afectada amb un 19,8%, mentre que Lleida, a l'altre extrem, ostentava una taxa del 14,5%, malgrat haver patit l'increment més alt (+15,8%) de les quatre províncies respecte al 2009. Girona presentava un 19,4% d'atur i Barcelona, un 18%.

Per comarques, la taxa absoluta d'atur més alta la té el Baix Penedès (14,6%) seguit de l'Anoia (13,9%), el Vallès Occidental (12,3%) i el Bages (12,2%).

Aquestes comarques han patit especialment la bombolla immobiliària, ja que havien sustentat bona part de la seva activitat en l'edificació residencial. A més, disposaven d'un sector industrial important que tampoc ha suportat la crisi. Les comarques amb una taxa absoluta d'atur més baixa són l'Alta Ribagorça (4,8%) i la Val d'Aran (5,2%).

Per primer cop, les dones presenten una taxa d'atur més baixa que la dels homes en el cas de tenir estudis superiors

Segons es desprèn de l'estudi, les persones aturades al quart trimestre de 2010 eren, majoritàriament, homes, amb edats compreses entre els 16 i els 30 anys i amb un nivell educatiu baix. La tendència de l'afectació més pronunciada per part de les dones, malgrat l'alt nivell de formació, ha canviat a finals del 2010. Així, per primer cop, les dones presenten una taxa d'atur més baixa que la dels homes en el cas de tenir estudis superiors. Tanmateix continuen sent elles les que pateixen més l'atur de llarga durada, fet que evidencia la dificultat del mercat de treball per absorbir aquesta part de la població. A diferència de l'any 2009, però, els homes també comencen a patir l'atur de llarga durada d'una manera significativa.

El Mapa de l'atur considera també les xifres del Ministeri de Treball referents a la protecció de les persones sense feina. En aquest sentit, l'informe constata com a Catalunya es redueix per primer cop el nombre de persones beneficiàries de prestacions contributives a causa de l'augment de l'atur de llarga durada i no pas perquè aquestes persones hagin trobat feina. A més, s'ha incrementat en un 32,1% el nombre de desocupats que no tenen cap cobertura econòmica i no perceben cap tipus de prestació d'atur. Més de 100.000 persones, com a mínim, es troben en aquesta situació de total desprotecció. ■

Les desigualtats de les dones, un clàssic del nostre mercat de treball

El 8 de març passat, Dia de la dona treballadora, es va presentar l'informe *Les dones en el mercat de treball a Catalunya. Situació i propostes sindicals*, que va elaborar la Secretaria de la Dona, amb la col·laboració de les secretaries d'Integració, de Socioeconomia i d'Immigració.

Aquest informe fa palesa la pervivència de les desigualtats de les dones en el mercat de treball.

Tant la taxa d'activitat i la taxa d'ocupació com les retribucions i els sectors on es concentra majoritàriament l'ocupació femenina mostren una situació de discriminació que culmina amb més presència de les dones com a beneficiàries de pensions no contributives i amb unes pensions de jubilació considerablement més baixes que les dels homes. Per això, el fet de ser dona és un factor determinant per al risc de caure en la pobresa.

A més, veiem com la diversitat de les dones, com ara l'edat, el lloc d'origen o alguna discapacitat, fan augmentar les desigualtats: a la discriminació derivada del simple fet de ser dones cal afegir, doncs, les derivades de la diversitat mateixa. També constatem que es manté una feminització constant de la cura i que la conciliació continua sent bàsicament femenina. Les propostes sindicals que es plantegen són avançar en la igualtat d'oportunitats, activar polítiques i mesures que ens portin a l'eliminació dels factors que dificulten l'accés de les dones al mercat de treball i actuar de manera efectiva per eradicar totes les formes de discriminació i violència envers les dones.

Podeu trobar l'informe complet a: http://www.ccoo.cat/pdf_documents/dones_mercat_treball.pdf ■

Rosa Bofill

L'allau de retallades del nou Govern de la Generalitat degrada intencionadament els nostres serveis públics

El nou Govern de CiU ha entrat a la Generalitat com un cavall sicilià, arrasant.

Amb l'excusa de la manca de diners va aprovar unes dures mesures que degraden intencionadament els nostres serveis públics i obren la porta a la seva privatització. Les mesures preveuen la supressió de les convocatòries compromeses de les places ocupades per personal interí i personal temporal, que ara veuen com perill en els seus llocs de treball. S'eliminen també les places que quedin vacants per jubilacions, defuncions o baixes i es prohibeix expressament la cobertura de baixes de maternitat, malaltia, excedències, etc. La seva feina l'hauran de fer els altres companys, a qui s'aplicarà la mobilitat que calgui, de manera que es vulneraran els drets dels treballadors i dels seus representants.

Aquest fet pot comportar situacions de desatenció a residències de la tercera edat, escoles bressol, oficines del SOC, serveis d'emergència o presons, cosa que, fins i tot, pot arribar a posar en perill la vida de les persones. En l'atenció sanitària, tant als hospitals com als centres d'atenció primària o les escoles, serà reduïda la cobertura de vacants al 50% i quedarà afectada greument la qualitat de l'atenció a les persones. I tot això, quan estudis sobre ocupació pública demostren que a Catalunya el percentatge d'empleats públics en relació amb els treballadors privats és el més baix de tot l'Estat. Un grapat de mobilitzacions de treballadores i treballadors del sector públic han mostrat el seu rebuig a aquestes mesures injustes, que imposen un important sacrifici als empleats públics.

Atac a la sanitat pública

El sistema sanitari de Catalunya patirà una retallada en el pressupost amb noves mesures restrictives que afecten tant la població com el personal que hi treballa. Això comportarà, entre altres aspectes, la reducció de plantilles, la no-substitució de les absències, amb el consegüent repartiment de la càrrega de treball entre la resta de treballadors i treballadores, la disminució en la massa salarial, el copagament de serveis sanitaris, la venda de pa-

© A. Rosa

Aquest fet pot comportar situacions de desatenció a residències de la tercera edat, serveis d'emergència o presons, cosa que, fins i tot, pot arribar a posar en perill la vida de les persones.

trimoni i actius a entitats privades, reduccions d'inversions (tant d'obra nova com de manteniment) i noves restriccions tarifàries. El conseller de Salut, Boi Ruiz, obviant els problemes reals del sector sanitari, es limita a responsabilitzar els treballadors i els usuaris de la situació del sistema, en lloc de fer un estudi seriós sobre la viabilitat, l'eficàcia i les repercussions que aquestes mesures poden suposar. I el que fa és aconsellar la ciutadania que s'afiliï a una mútua privada.

Les residències de gent gran són un exemple de com estan afectant les retallades. L'Administració ha donat instruccions a la plantilla que en cas que no hi hagi prou personal al torn que pertocaria, les pràctiques higièniques que s'hagin de fer als avis comencin a les 5.30 de la matinada. D'aquesta manera els interrompen el son, cosa que ja passa quan els fan els canvis de postura o de bolquers, si escau. Certament grotesc.

Puntada al sistema educatiu

La Llei d'educació de Catalunya recollia com a objectiu avançar en més inversió educativa fins a arribar al 6% del PIB. Ara bé, malgrat que l'educació és la millor eina que tenim per superar l'actual situació de crisi econòmica i social, el Govern de CiU no ha dubtat a aplicar la tisorada també en el nostre sistema educatiu, sense contemplacions. La reducció d'entre un 20 i un 30% del pressupost afecta pràcticament la totalitat de centres educatius, i crearà greus dificultats per garantir el manteniment i els subministres dels equipaments i materials.

A la nova consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, no li ha tremolat la mà a l'hora de retallar el pressupost que afecta tot el que té a veure amb el funcionament d'un centre educatiu. Afecta la compra de materials i recursos didàctics, material informàtic i audiovisual, biblioteques, compra de material per a les aules, els laboratoris i departaments (com música, educació física, visual i plàstica, ciències o llengües), reposició de mobiliari i equips, entre d'altres. I també quedaran afectades les partides dedicades a la llum, l'aigua, el telèfon, l'accés a Internet, la calefacció i la neteja, que són bàsiques i no prescindibles per a l'activitat dels centres. I, sobretot, aquestes retallades estan incidint en la no-cobertura de baixes, reduccions de jornada, vacants produïdes per jubilacions o excedències. L'aposta de futur per al nostre sistema educatiu s'ajorna indefinidament.

I, per si tot això no era suficient, també trobem una important retallada en temes cabdals, com els programes d'integració de la immigració, amb la qual cosa s'escanya els ajuntaments que ofereixen aquest servei i es posa en perill, fins i tot, la cohesió social i la convivència. I no parlem de l'atenció a les persones amb dependència, ja que el Govern ha anunciat que ajorna el pagament dels ajuts a les famílies malgrat que els tinguin aprovats, sense tenir en compte que en aquest terreny existeixen situacions extremes, que tenen molt a veure amb la qualitat bàsica de vida de les persones, dels ciutadans i les ciutadanes que el Govern de la Generalitat representa i administra.

Altres mesures són possibles

CCOO de Catalunya creu que són possibles altres mesures d'estalvi del pressupost, ja que la fugida del dret públic propiciada pels diferents Governos, independentment del seu color polític, amb la creació d'una infinitat d'organismes opacs i empreses públiques, ha fet centuplicar el nombre de càrrecs directius, fora del control i la supervisió del Parlament i de la intervenció de la Generalitat.

Mitjançant compensacions a les empreses d'autopistes amb diners públics o mitjançant la supressió de l'impost de successions (més de 500 milions anuals) no sembla que puguem intentar sortir d'aquesta situació complicada. El dèficit no es resol només amb l'esforç dels treballadors i treballadores o amb una disminució de la qualitat dels serveis públics. Ha de ser amb l'esforç de tothom, però sobretot dels que més en tenen. ■

Injustícia a Justícia

Si la situació ja era complicada a l'Administració de Justícia, ara amb les retallades previstes pel Govern la situació passa a ser crítica, segons alerten tots els sindicats del sector. CCOO considera que el Govern no té present que aquest és un servei essencial i ho demostra el fet que a principis de febrer va cessar personal en el seu càrrec i va deixar sense cobrir 300 places a la província de Barcelona. Això va provocar que molts òrgans judicials es quedessin sense cap membre del cos judicial. Molts ciutadans i ciutadanes hauran de patir encara més endarreriments en les seves causes, i, fins i tot, assumir el risc que algunes prescriguin. Senzillament, lamentable.

CCOO, no vol l'anul·lació de l'impost de successions a Catalunya

Aquest impost només el paga el 6% de la població, la més rica, i suposa 500 milions d'euros anuals a Catalunya

Davant les mesures de rebaixa d'impostos per part de les administracions, CCOO de Catalunya s'hi ha manifestat en contra. El sindicat defensa que per equilibrar el deute públic no només no s'ha de retallar despesa pública, sinó que també es poden augmentar aquells impostos en què paga més qui més té.

Així, CCOO està en contra de l'anunciada anul·lació de l'impost de successions per part de la Generalitat, i també reclama al Govern de l'Estat la recuperació de l'impost de patrimoni, que suposaria un ingrés de 2.000 milions d'euros anuals.

CCOO està d'acord amb la proposta d'augmentar la fiscalitat per reduir l'impacte de la despesa pública, perquè no s'entén que es parli ara de congelar els salaris dels empleats públics i no es puguin congelar les rebaixes d'impostos.

En el mateix sentit, CCOO s'ha unit a les entitats catalanes promotores –i adherides– de la campanya per un impost a les transaccions financeres i l'abolició dels paradisos fiscals. Així, una representació del sindicat va participar en la concentració de protesta del dijous 17 de febrer davant la Borsa de Barcelona. Aquesta acció coincidia amb la convocatòria d'accions de la campanya a escala de tot l'Estat i amb el primer dia de protesta global arreu del món, acordat i impulsat per diverses organitzacions i moviments socials. ■

Les places de la llibertat

El 17 de desembre el jove Mohamed Bouaziz s'immolava a Sidi Bouzid en protesta per l'abús policial que l'havia deixat a

L'esclat social al món àrab ha estat la resposta a una situació d'injustícia sostinguda al llarg de dècades amb l'atur, la corrupció, la manca de democràcia i l'augment insuportable dels preus com a principals ingredients

ell i a la seva família sense mitjans de subsistència. 28 dies després, el 14 de gener, la protesta que desencadenà aquest succés tràgic, estesa a tot el territori tunisià, culminava en la fugida del corrupte i autoritari Zie El Abidibe Ben Ali. 4 setmanes més tard li arribava el torn a Hosni Mubarak, el de-

testat president egipci, que abandonava el poder i convertia la plaça de Tahrir, al Caire, en una immensa festa popular.

Allò que ningú no s'hauria esperat, l'enderrocament al món àrab dels dictadors i dels seus clans, famílies i elits polítiques, se succeïa vertiginosament i es contagiava a altres indrets gairebé desconeguts fins pocs dies abans. De la plaça de Tahrir al Yemen, de la Perla a Manama, Bahrein, de Sohar a Oman, o la plaça verda, a la capital de Líbia, marcaven la geografia urbana i popular d'una revolució democràtica que s'aixecà contra la corrupció, la injustícia, la falta de llibertat i l'agressió a la dignitat i als drets de la ciutadania.

Primera revolució del segle XXI

Aquesta és la història breu, accelerada i probablement incompleta de les places de la llibertat, els escenaris populars que han donat nom i vida a la primera revolució del segle XXI. Hi han tingut un paper evident les noves tecnologies; Internet, les xarxes socials, les televisions àrabs que emeten per satèl·lit. Però més enllà dels seus mecanismes, l'esclat social al món àrab ha estat la resposta a una situació d'injustícia sos-

tinguda al llarg de dècades amb l'atur, la corrupció, la manca de democràcia i l'augment insuportable dels preus com a principals ingredients.

Les revoltes del pa, les manifestacions, protestes i vagues (476 tan sols el 2009 a Egipte), han marcat l'itinerari d'una revolució democràtica en la qual els sindicats i la lluita obrera han tingut un paper determinant. Han estat els treballadors i treballadores, organitzats des de les bases, imprimint coherència, determinació i capacitat al moviment, els que han assolit la victòria a Tunísia i Egipte. Ara és hora que Europa els mostri el seu compromís democràtic i ajudi a refermar les seves conquestes mitjançant el suport polític i econòmic. Si no entén la naturalesa social del conflicte, l'amenaça que suposen sempre la injustícia i la desigualtat, no podrà aprofitar aquesta oportunitat única per assolir un espai de pau, democràcia i progrés al conjunt de la Mediterrània. ■

Ricard Bellera

Atenes acull la gran cita del sindicalisme europeu

En el XII Congrés de la CES, Toxo es perfila com a nou president

Del 16 al 19 de maig se celebrarà a Atenes el Dotzè Congrés de la Confederació Europea de Sindicats. El lloc escollit no podia ser més significatiu. Grècia va ser el primer país que va haver d'enfrontar-se a la crisi del deute, i també el primer a patir unes mesures d'ajust pressupostari que s'han estès per tot Europa. Aquestes polítiques de retallada, que amenacen els nostres salaris, drets i prestacions socials, marcaran

un congrés que serà clau per recuperar la iniciativa, la força i la unitat d'acció que necessita el sindicalisme europeu per fer front amb èxit a l'ofensiva neoliberal que està duent a terme la Comissió Europea.

En un moment en què s'està fixant un nou model de "governança" europea, també els sindicats europeus han de fer un pas més enllà i superar l'etapa de coordinació per assolir un grau més efectiu d'organització. La Unió Europea pren decisions cada cop més rellevants, ja sigui pel que fa al finançament dels estats, o a les políti-

ques d'ocupació o al model industrial. Els dos eixos fonamentals de la construcció d'Europa són el mercat interior i la cohesió social, i requereixen un important reforç del diàleg social a escala europea, que permeti encetar polítiques que respectin i desenvolupin el nostre model social. La candidatura de Bernadette Ségol a la Secretaria General i la d'Ignacio Fernández Toxo a la Presidència de la CES són, doncs, una oportunitat única que ens omple d'esperança davant una fita que serà clau per al sindicalisme europeu del segle XXI. ■

CCOO contra les grans mentides del racisme i la xenofòbia

El discurs polític racista té per objectiu enganyar i dividir la classe treballadora, per salvaguardar els veritables responsables de la crisi, aquells que han provocat l'atur i la manca de recursos.

En un moment de crisi econòmica i d'augment de l'atur, la mesura d'una política socialment justa és la conservació de la convivència, la solidaritat i la cohesió social. Lamentablement, tant el Govern central com el Govern de la Generalitat competeixen en més retallades en polítiques socials, i això deixa moltes persones en una situació d'extrema necessitat, ciutadans que han nascut aquí o han vingut d'altres països, han treballat, han cotitzat a la Seguretat Social, han ajudat al creixement econòmic del nostre país, però per culpa d'una crisi, primer financera d'un capitalisme salvatge, i després estructural d'un model econòmic, s'han quedat sense feina.

A Catalunya més de 40.000 treballadors immigrants del sector de la construcció han perdut la feina. Aquestes persones, durant molts anys, amb suor i sacrifici, han fet possible el creixement econòmic d'Espanya i de Catalunya. I quan parlem de sacrificis amb sang no és cap exageració: molts treballadors han perdut la vida en accidents laborals i molts són treballadors que han vingut de fora que han mort en les obres públiques per construir les noves i modernes infraestructures d'aquest país. Ha de quedar clar que les persones immigrades són igualment víctimes de la crisi i no en són culpables. Són ciutadans, són companys i companyes al centre de treball, i són veïns i veïnes als barris. Els culpables de la crisi són l'especulació, un model de creixement basat en la precarietat, salaris baixos, en benefici d'uns empresaris sense escrúpols i fraudulents a través de l'economia submergida, i del gran capital sense nacionalitat i frontera, i d'una política que fa pagar als treballadors i les treballadores, i als pobres, que són d'aquí o nascuts fora, els efectes de la crisi. En lloc d'una política que faci pagar qui més té, o més beneficis ha tingut, es fa pagar als assalariats, als treballadors i les treballadores i als més necessitats.

El vot racista

Lamentablement, en l'àmbit polític hi ha forces de l'extrema dreta, feixistes, o partits que han assolit un discurs racista contra la immigració per guanyar vots, moltes vegades de persones també treballadores i necessitades. El discurs monolític de la feixista Plataforma per Catalunya, racista i contra la immigració, també utilitzat pel PP, té per únic objectiu enganyar i dividir la

A Catalunya, més de 40.000 treballadors immigrants del sector de la construcció han perdut la feina. © MJ Mora

classe treballadora, veïns i veïnes, per salvaguardar els veritables responsables de la crisi, aquells que han provocat l'atur i la manca de recursos.

Les polítiques de retallades en sanitat, educació, en polítiques socials i en polítiques d'integració afavoreixen aquest discurs racista, i la instrumentalització d'una política contra les persones immigrades. Estem a la porta d'un nou cicle electoral, les eleccions municipals, en què segurament tant Plataforma per Catalunya com el PP faran del discurs racista i xenòfob l'estrella de la seves campanyes electorals. Des del nostre sindicat, CCOO, el primer sindicat a Catalunya en representació de la classe treballadora en totes les seves diversitats, nascuts aquí o fora del nostre país, hem de tenir més que clara la reafirmació en els nostres valors de classe i de solidaritat, la unitat de la classe treballadora, la defensa dels serveis públics de qualitat, la universalitat del dret a la sanitat i l'educació, la reclamació de més recursos socials per a tota la població per evitar les percepcions de competència entre persones necessitades, l'exigència de més recursos per als ajuntaments perquè facin polítiques socials, i de bona acollida i integració, i polítiques de convivència i cohesió social als barris.

CCOO hem de tenir un paper actiu, en contra dels rumors i les mentides que culpen la immigració de la manca de recursos o de llocs de treball, i hem de ser coherents amb els estatuts del nostre sindicat, com a sindicat de la diversitat, i un sindicat que té com a prioritat la lluita per la igualtat d'oportunitats, contra la discriminació, i en contra de qualsevol manifestació de tipus racista o xenòfoba. ■ Ghassan Saliba

La recollida de signatures contra la reforma laboral centra el Primer de Maig

MANIFESTACIONS:

Barcelona: 11.30 h, Rda. Sant Pere / Ps. de Gràcia

Girona: 12 h, Plaça de la Independència

Lleida: 11.30 h, Plaça del Treball

Tarragona: 12 h, Plaça Imperial Tarraco

Tortosa: 11.30h, Plaça del Carrilet

Aquest Primer de Maig celebrarem un cop més la festa dels treballadors i treballadores. El diumenge dia 1 de maig, doncs, CCOO us convoca a les manifestacions que tindran lloc a Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona i Tortosa, amb el lema: "Combatre l'atur sense retallar drets".

enguany volem posar èmfasi en la recollida de signatures de la ILP (iniciativa legislativa popular) per l'ocupació estable i amb drets, promoguda per ambdós sindicats per tirar enrere la reforma laboral aprovada pel Govern central.

Des del sindicat volem instar tots i totes a participar-hi, per denunciar de manera visible que les retallades que estan aplicant els governs i les empreses per sortir de la crisi estan afectant especialment els més febles i els qui tenen menys culpa. Val a dir que, al voltant de la data del Primer de Maig, la Secretaria de Formació i Cultura de CCOO de Catalunya organitza la 16a Setmana Cultural. També Acció Jove - Joves de CCOO de Catalunya prepara una nova activitat: un concurs de maquetes per a grups musicals que vulguin donar-se a conèixer; després d'una preselecció dels grups, la votació popular serà qui decideixi el premi final. ■

ATLANTIS
assegurances

el servei assegurador de **CCOO**

Contracta ara la teva **assegurança de la llar**
i aconseguirà

SIS

MESOS

GRATIS

Informa't a la teva delegació
o truca'ns al **901 500 400**

ATLANTIS Llar,
la millor assegurança amb els
serveis més innovadors

CCOO denuncia l'estratègia interessada d'empresaris i mútues per no reconèixer les malalties professionals

Les malalties professionals no són normalment reconegudes com a tals i són derivades al sistema públic de salut

La sinistralitat laboral al nostre país es mesura a partir de dos indicadors: els accidents de treball i les malalties professionals. Amb aquests dos paràmetres CCOO ha elaborat un balanç de la sinistralitat laboral a Catalunya el 2010. Aquest estudi mostra com la sinistralitat té més incidència en els treballadors i treballadores eventuais que en els fixos, cosa que fa pensar que, amb el deteriorament de les condicions de treball i l'augment de la inseguretat que suposa la reforma laboral (a causa dels canvis d'horari o distribució de temps de treball, la mobilitat funcional, l'abaratiment de l'acomodament i la major exposició a riscos psicosocials), en els propers temps augmentarà l'accidentalitat.

Lleugera disminució

Tanmateix, avui se n'observa una lleugera disminució, un 6% menys respecte a 2009, tot i que les estadístiques fan sospitar que és més aviat provocada per la caiguda de l'ocupació que per les polítiques de prevenció aplicades per les empreses. Així, durant l'any passat es van produir 121.288 accidents de treball, dels quals 104.754 van tenir lloc dins de la jornada de treball i 16.534 anant o tornant de la feina (coneguts com a accidents in itinere). La bona notícia és que, tot i que els accidents in itinere augmenten, ho fan els lleus, mentre que baixen els greus i els mortals.

Malalties professionals

Pel que fa a les malalties professionals, no són normalment reconegudes com a tals i són derivades al sistema públic de salut, la qual cosa fa que, a part d'augmentar la despesa sanitària pública, aquestes malalties no es registrin ni es facin visibles.

Hi ha dues causes que expliquen aquest fenomen: d'una banda, el fet que els responsables de reconèixer les malalties, que són les mútues, siguin també les que han de pagar-ne les prestacions derivades, i, de l'altra, la manca d'interès dels empresaris a reconèixer-les, ja que aleshores la llei els obliga a fer prevenció, se'ls dificulta aconseguir una reducció de quotes per no-sinistralitat o els suposa una investigació a càrrec de l'autoritat laboral. Per tot això, resulta prou evident que existeix una estratègia interessada i compartida entre els empresaris i les mútues per derivar la despesa al sistema públic. Per evitar-ho, l'Administració sanitària i laboral hauria d'intensificar el seguiment i el control d'aquest registre.■

■ 28 d'abril, Dia internacional de la salut laboral

Com cada any, CCOO commemora el Dia internacional de la salut i la seguretat en el treball, que se celebra el 28 d'abril. Enguany, el sindicat ha organitzat actes a Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona. A Barcelona l'acte abordarà com afecta la reforma laboral la salut dels treballadors i treballadores. En acabar, tindrà lloc una concentració unitària de CCOO i UGT per reclamar més seguretat i prevenció a les empreses.■

■ Detectats casos de lipoatròfia a Correus de Montcada i Reixac

CCOO va detectar diferents casos de lipoatròfia semicircular entre la plantilla de l'oficina de Correus de Montcada i Reixac. La detecció es va fer gràcies a les avaluacions de riscos laborals dutes a terme per l'empresa en aquest centre i se'n va informar el Comitè de Seguretat i Salut Laboral. Posteriorment es va presentar una denúncia a la Inspecció de Treball, sobretot després que l'empresa no apliqués els mecanismes necessaris per avaluar i solucionar de manera definitiva un problema que ja fa dos anys que dura.

La lipoatròfia semicircular és un trastorn del greix subcutani que es manifesta amb un enfonsament a la cara anterior i lateral dels músculs i, de vegades, dels avantbraços.

Insuficients mesures de protecció

Delegats i delegades de CCOO es van manifestar amb els treballadors i treballadores de l'oficina de Montcada per protestar contra les insuficients mesures de prevenció implantades per l'empresa, així com per exigir i garantir la seguretat i la salut laboral dels treballadors.■

Impulsem projectes que creen oportunitats

Un any més, a l'Obra Social "la Caixa", obrim les convocatòries per accedir al programa d'ajuts a iniciatives socials.

Per aquest motiu, si coneixes una organització local sense ànim de lucre que vulgui fer realitat un projecte per donar resposta a les necessitats emergents de la societat, sisplau, fes-li arribar la informació sobre les noves convocatòries. Entre tots, podrem crear oportunitats que millorin la qualitat de vida dels qui ho necessiten més.

Obra Social
Fundació "la Caixa"

A l'Obra Social "la Caixa" col·laborem amb organitzacions sense ànim de lucre que, com nosaltres, treballen per aconseguir una societat amb més oportunitats per a tothom. És per això que afavorim projectes que incideixen directament en aquelles problemàtiques que són emergents en la nostra societat, i donem suport a iniciatives innovadores que no

A l'Obra Social "la Caixa" col·laborem amb organitzacions sense ànim de lucre que, com nosaltres, treballen per aconseguir una societat amb més oportunitats per a tothom. És per això que afavorim projectes que incideixen directament en aquelles problemàtiques que són emergents en la nostra societat, i donem suport a iniciatives innovadores que no són cobertes a través d'altres subvencions. Considerem que en una societat igualitària totes les persones han de tenir dret a la cobertura de les necessitats bàsiques, com són l'habitatge, la salut, l'alimentació, la higiene o l'accés al mercat de treball, entre d'altres. A l'Obra Social "la Caixa" col·laborem amb organitzacions sense ànim de lucre que, com nosaltres, treballen per aconseguir una societat amb més oportunitats per a tothom.

A l'Obra Social "la Caixa" col·laborem amb organitzacions sense ànim de lucre que, com nosaltres, treballen per aconseguir una societat amb més oportunitats per a tothom. És per això que afavorim projectes que incideixen directament en aquelles problemàtiques que són emergents en la nostra societat, i donem suport a iniciatives innovadores que no són cobertes a través d'altres subvencions. Considerem que en una societat igualitària totes les persones han de tenir dret a la cobertura de les necessitats bàsiques, com són l'habitatge, la salut, l'alimentació, la higiene o l'accés al mercat de treball, entre d'altres. A l'Obra Social "la Caixa" col·laborem amb organitzacions sense ànim de lucre que, com nosaltres, treballen per aconseguir una societat amb més oportunitats per a tothom. És per això que afavorim projectes que incideixen directament en aquelles problemàtiques que són emergents en la nostra societat, i donem suport a iniciatives innovadores que no són cobertes a través d'altres subvencions. Considerem que en una societat igualitària totes les persones han de tenir dret a la cobertura de les necessitats bàsiques, com són l'habitatge, la salut, l'alimentació, la higiene o l'accés al mercat de treball, entre d'altres. A l'Obra Social "la Caixa" col·laborem amb organitzacions sense ànim de lucre que, com nosaltres, treballen per aconseguir una societat amb més oportunitats per a tothom. És per això que afavorim projectes que incideixen directament en aquelles problemàtiques que són emergents en la nostra societat.

PROGRAMA D'AJUTS A PROJECTES QUE DIBUIXEN SOMRIURES

CCOO impulsa una iniciativa legislativa popular per modificar la normativa hipotecària

La bombolla immobiliària ens ha deixat una generació hipotecada, que haurà de treballar tota la vida per pagar un habitatge

CCOO de Catalunya, juntament amb altres organitzacions, estem impulsant una iniciativa legislativa popular per modificar la legislació hipotecària amb l'objectiu de possibilitar la dació de l'habitatge en pagament del crèdit hipotecari, en els casos en què, per causa involuntària sobrevinguda, el deutor no pot fer front al pagament de la hipoteca del seu habitatge.

L'actual crisi econòmica ha posat en evidència les conseqüències negatives que comporta l'elevat nivell d'endeutament de les famílies, motivat pràcticament pels crèdits hipotecaris contractats amb les entitats financeres per la compra d'habitatge. La bombolla immobiliària ens ha deixat una generació hipotecada que haurà de treballar tota la vida per pagar un habitatge que, ara, val molt menys del que varen pagar.

Espanya, desgraciadament, ocupa un dels primers llocs del rànquing internacional d'endeutament familiar. Aquesta dada té molt a veure amb el model de creixement, basat, en bona part, en la construcció i l'especulació immobiliàries. Els elevats preus de l'habitatge en relació amb els salaris i uns tipus d'interès molt baixos han alimentat el fet que les entitats financeres concedissin massivament crèdits hipotecaris. Si hi afegim la política laxa de supervisió, tant del Banc d'Espanya com dels diferents governs, sobre les condicions d'aquests crèdits hipotecaris, es pot explicar que milers de famílies, per accedir a un habitatge, estiguin exposades a un risc desmesurat, amb hipoteques de fins a 40 anys i dedicant més de la meitat dels seus ingressos a pagar-les.

Desnonament i pèrdua de l'habitatge

L'esclat de la bombolla immobiliària, les crisis financera i econòmica, i l'estancament del creixement econòmic estan comportant unes altíssimes taxes d'atur en el nostre país. Ara, moltes famílies no poden fer front al pagament de la hipoteca, especialment les d'aquells sectors de treballadors i treballadores més febles i vulnerables. Aquest fet comporta l'execució hipotecària, el desnonament i la pèrdua de l'habitatge, així com l'embargament de salaris i altres béns, perquè l'ordenament jurídic espanyol no dóna cap altra solució al sobreendeutament familiar.

Han sorgit iniciatives per modificar la llei hipotecària i implantar la dació en pagament

La normativa espanyola, en cas d'impagament, preveu l'execució hipotecària, un tràmit judicial que inclou la mateixa entitat financera i que desemboca en la subhasta de l'habitatge hipotecat. Si la subhasta queda deserta, que és el que succeeix actualment, se l'adjudica l'entitat financera per la meitat del seu valor de taxació inicial. Si aquest valor d'adjudicació no arriba a cobrir la totalitat del deute, la persona titular o els seus avaladors han de respondre amb els seus ingressos, presents i futurs, del deute pendent davant l'entitat financera. D'aquesta manera s'arriba a una situació injusta i perversa, que aboca a l'exclusió social la persona que ha perdut l'habitatge, ja que una part dels seus ingressos queda embargada.

Aquesta injustícia del nostre ordenament jurídic està generant una sensibilitat social que demanda canvis legislatius, per garantir la protecció dels drets més bàsics de les persones davant d'aquestes situacions de precarietat, ja que no en són culpables sinó víctimes i les entitats financeres hi tenen una gran part de responsabilitat. Els mitjans de comunicació comencen a fer-se'n ressò i també han sorgit iniciatives polítiques per modificar la Llei hipotecària i implantar la dació en pagament, encara que no han reeixit en el Parlament espanyol. Darrerament, fins i tot, alguns jutges han dictat sentències que han obert noves vies d'interpretació de la llei, alternatives a l'execució hipotecària, per protegir els drets més elementals de les persones per sobre dels interessos mercantils i financers.

És molt significatiu que totes aquestes reaccions, iniciatives o propostes estiguin sent qüestionades i combatudes per aquelles instàncies que, com l'Asociación Española de Banca, el Banc d'Espanya o el mateix Govern, defensaven la bondat d'un creixement econòmic basat en la construcció i el crèdit. ■ **X. Becerra** / **A. Huerga**

CCOO guanya més representativitat sindical

CCOO té més de 25.000 delegats i delegades als centres de treball de Catalunya

Des del darrer número de Lluita Obrera, hem recopilat més dades de les eleccions sindicals a empreses on les plantilles han donat suport a les candidatures de CCOO de Catalunya.

En la **indústria**, cal destacar la majoria absoluta al Grup Endesa i la victòria als electrodomèstics Siemens, de Cornellà; al fabricant de llandes d'acer Hayes Lemmerz, de Manresa; a Tubsba Automoció, de Sant Just Desvern; a la fàbrica d'estants metàl·lics Mecalux, de Cornellà; a Gamo Outdoor, de Sant Boi, productora d'armes per al tir esportiu i la caça, i a TI Group Automotive Systems, de Montornès del Vallès, del sector de l'automoció. Som la segona força a Nissan o Seat, després del xantatge empresarial fonamentat en l'empitjorament de les condicions laborals a canvi de més càrrega de treball.

Majoria a la química i al tèxtil

CCOO encapçala les eleccions sindicals en els sectors de la **indústria química** (52%) i el **tèxtil-confecció** (51%). Aquí són bons exemples les victòries a Gas Natural; al fabricant de pintures Akzo Nobel, de Vallirana; a Maymó Cosmetics, de Barcelona; a Faurecia Automotive (antiga Plastal Spain), de Sant Andreu de la Barca, que subministra peces de plàstic per a l'automoció; a l'empresa de gestió de residus Viuda de Lauro Clariana, de Sant Boi; a Rieter Saifa, de Sant Cugat, del sector del tèxtil; a Pierre Fabre Ibérica, de Barcelona, especialitzada en el comerç a l'engròs de productes farmacèutics, o a la química Boehringer Ingelheim, de Malgrat de Mar. També guanyem en

empreses de tractament de plàstics: ITW España, de les Franqueses del Vallès; Total Petrochemicals Ibérica o Reyde, del Prat de Llobregat, o Gemalto SP, de Parets.

CCOO es consolida en l'ensenyament públic

En l'ensenyament públic, CCOO incrementa la seva representativitat i es consolida com a segona força entre el personal docent no universitari, ja que obté representació en totes les juntes de personal de Catalunya. Som primers a les universitats de Vic o Autònoma de Barcelona –som sindicat majoritari en el sector d'universitats–; a Asistentes Escolares, de Sant Just Desvern, o a Serveis d'Esplai, de Lleida.

En el sector dels **serveis financers i administratius**, a Barcelona, guanyem a Sellbytel Group, empresa de telemàrqueting amb prop de 1.200 treballadors i treballadores, a les empreses de tecnologies de la informació Ibermática o UPCnet, als gestors de personal ADP Employer Services Iberia i a Tecnocom on CCOO ha obtingut 17 representants dels 26 escollits.

Serveis a la ciutadania

També aconseguim bons resultats a l'agència EFE de Barcelona; a autopistes ACESA; a Autobusos de Lleida; a l'empresa d'autobusos CRA La Hispania, del grup Sagalés; a la Confraria de Pescadors Sant Telm, d'Arenys de Mar, o a l'empresa pública Reg Sistema Segarra-Garrigues, SAU (REGSEGA). Pel que fa a l'Administració pública, destaca la millora de resultats a l'Ajuntament de Barberà del Vallès, o com

guanyem als ajuntaments de Sant Quirze, Creixell, Santa Perpètua de Mogoda, al comitè del de Sant Andreu de la Barca, o a les juntes de personal dels de Castelldefels o Premià de Mar.

És també molt destacable la majoria obtinguda a diferents empreses **d'agroalimentària**, com al fabricant d'aromes Dallant, de Sant Feliu de Llobregat; als productors de pa El Molí Vell, a la càrnia Casademont, de Bonmatí o a la Corporació Alimentària de Guissona. En el **comerç** podem destacar els bons resultats a l'hotel Hesperia Tower, de l'Hospitalet de Llobregat; a Supermercados del Rió, de Badalona, o a Agilent Technologies Spain, SL, dedicada al comerç d'instrumentació electrònica. I també cal citar les victòries a les empreses de **neteja** PILSA, de l'Hospitalet; Neteges Tot Net, de Terrassa, o Selmar, SA, de Barcelona. O a la **construcció**, guanyem a Excover, amb seu a Sant Cugat del Vallès. I a la **sanitat**, on som majoria entre els representants de les plantilles de Serveis Socio-sanitaris Generals (SSG), de Lleida; del Centre Assistencial Sant Joan de Déu, d'Almacelles, o de BB Serveis, dedicada als serveis d'atenció domiciliària a Tarragona. ■

LA FRASE **Mahatma Gandhi, advocat, pensador i polític indi (1869-1948):** **“La pobresa és la pitjor forma de violència”**

SEMINARI

Ètica i valors del sindicalisme en temps de crisi

El 29 d'abril celebrarem el seminari “Valors en temps de crisi”, una reflexió interna sobre els valors que representa el sindicalisme de CCOO amb vista al futur immediat. D'una banda, presentarem el llibre de Jordi Barra *Ètica i valors del sindicalisme*, una mirada als valors propis de la nostra organització: treball, igualtat, solidaritat, reivindicació i col·lectiu. Posteriorment debatrem amb el poeta, escriptor i analista social Luis García Montero i el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, sobre la dimensió social del treball en l'actualitat i sobre la pèrdua de les qualitats referencials d'una societat estable. Actualment vivim en una societat voluble i incerta, on és hegemònic l'individualisme i les falses dreceres en els conflictes socials, i on el treball ja no és l'eix principal de la vida de les persones. És per això que cal reforçar un model sindical de transformació social que vagi dels centres de treball a la societat i que sigui una manera pròpia de comportar-se: l'ètica del sindicalisme. ■ **JM. Romero**

REFLEXIÓ

Crucifixió

Amb l'arribada de la Setmana Santa, hem viscut una intolerable crucifixió pública, i no em refereixo a la Passió de Crist. Estic parlant dels treballadors i les treballadores d'AENA, que un cop van fer la seva convocatòria de vaga en defensa dels seus llocs de treball, amb tot el dret del món, van ser injustament esbatusats per la caverna mediàtica. Com s'atrevien a convocar una vaga en les dates de sortida de vacances dels espanyols? “Una vaga contra la societat!”, cridaven els salvadors de la pàtria. Un cop més hem assistit al linxament d'un col·lectiu de treballadors, mileuristes la majoria, que l'únic que han fet és fer servir el seu dret constitucional de vaga per pressionar en la negociació amb el Govern davant la privatització dels aeroports, la possible pèrdua de llocs de treball i l'empitjorament de les seves condicions laborals. Un cop més hem vist un atac ferotge als drets dels treballadors i un cop més hem vist com la insolidaritat i la incultura d'aquest país s'ha obert pas entre les ones, el paper i el suport digital. I és que salvar encara que sigui un sol lloc de treball, ¿no és suficient per canviar de dia un bitllet per anar-me'n de vacances? Però, en què ens estem convertint? Alguns dies, quan em llevo, m'agradaria ser noruec. ■ **ER**

COMUNICACIÓ

Al PP no li agrada la llibertat d'expressió

La Generalitat Valenciana, amb el PP de Francisco Camps al capdavant, ha hagut de recórrer a motius econòmics per obligar Acció Cultural del País Valencià a aturar les emissions de TV3 a la comunitat, amenaçant-los amb importants multes i amb l'embargament dels béns.

El tancament de les emissions de TV3 al País Valencià pel Govern del PP és un atac directe a la llibertat d'expressió provocat per l'anticatalanisme més pur, que no es pot permetre.

És per això que ens afegim a la petició de les més de 650.000 persones que han signat la iniciativa legislativa popular de Televisió sense Fronteres, encara al Congrés dels Diputats, i demanem que TV3 es vegi al País Valencià i el Canal 9 a Catalunya com a mostra de defensa de la llibertat d'expressió que tant repugna el PP. ■ **MC**

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

Proposició de llei

FEINA ESTABLE I AMB DRETS

Iniciativa Legislativa Popular

**PORTA LA
TEVA SIGNATURA
AL CONGRÉS**

**¡o
signo!**